

OD TURBACZA WIEJE WIATR

Od Tur - ba - cza wie - je wiatr, nie - sie nam tę wieść, że tej no - cy
Zi - ma bia - łym płaszczem swym już o - kry - ła Tatry, mgła za - bra - ła
Hej dzie - wcy - no, nie smuć się w ten je - sien - ny czas, cho - ciał raz uś -

szczy - ty gór po - krył bia - ty śnieg. A w do - li - nach pię - kna je - sień,
ston - cu blask, wie - ją zi - mne wiatry. A w do - li - nach pię - kna je - sień,
miechnij się, przy - wróć o - czom blask. To nic, że na szczy - tach zi - ma,

zło - te li - ście le - cą z drzew. Od Tur - ba - cza wie - je wiatr,
zło - te li - ście le - cą z drzew. Od Za - wra - tu wie - je wiatr,
a w do - li - nach je - sień już, uś - miech twój prze - mie - ni wszystko

nie - sie zi - my wiew. La la la la la la. La la la la la la.
nie - sie zi - my wiew.
wio - sna wró - ci znów.

